

Rotukuvaus

Cairn on rohkean ja avoimen luonteensa takia mainio seurakoira, iloinen ja ystävällinen. Tervetulothaukku vieraan saapuessa kuuluu, mutta pian tulija saa lipaisun poskelleen. Cairn on myös innokas leikkikaveri lapsille, usein kyltymätön pallonpelaaja. Luolakoiran rankkaan työhön sopivan rakenteensa ansiosta se on väsymätön ulkoilukaveri.

Aktiivisena pikkukoirona cairn tarvitsee runsaasti toimintaa, ulkoilua ja leikkiä – ainakin nuori koira keksii kyllä ikävystyessään puuhaa itsekin, mutta sen touhut eivät välttämättä aina isäntää miellytä... Seuralliset cairnit viihtyvät useamman koiran laumassa. Hyvin usein käykin niin, että perheeseen tulee pian toinen koirakaveri.

Cairn on oivallinen agilitykoira, joskin terrierien tapaan vahvan oman tahdon omaavaa koira on hieman vaikeampi kouluttaa kuin perimältään palvelusalttiimman rodun edustajaa. Sopivassa ohjauksessa cairn menestyy kyllä tottelevaisuuskehissäkin.

Metsästysvaisto on useimmilla yksilöillä tallella, myyrien ja hiirien metsästys sujuu taidolla. Tilaisuuden tullen saattaa cairn nykypäivänäkin tappaa supikoiran, ajaa tuntikausia

jäniksiä tai uida vesilintujen perään. Luolakoirana cairn on suhteellisen harvinainen, mutta rodulla on oikeus luolakokeisiin, ja onpa cairnista saatu käyttövaliokin.

Cairnin turkki voi olla monen värinen vehnänvaaleasta melkein mustaan – brindleväriset (tummat) koirat vielä tummuvat iän myötä. Rakenteeltaan turkki on aina kaksikerroksinen: karkea peitinkarva ja pehmeä pohjavilla. Tällaisen turkin perushoitoon kuuluu viikottainen kampausta. Pesua ei suositella kuin pari kertaa vuodessa, ellei koira ole todella likainen. Kotikoirankin turkki vaatii trimmausta 2-3 kertaa vuodessa, näyttelyyn vietävän useamminkin. Trimmaus tehdään sormin nyppimällä. Koiran oppii siistimään itsekin, mutta näyttelytrimmaus on ainakin aluksi syytä antaa asiantuntijan tehtäväksi. Hoidetusta turkista ei juuri lähde karvaa.